

Drahí bratia a sestry, milí farníci, drahí pútnici!

Dnes slávime odpustovú slávnosť Panny Márie Snežnej. Už samotný názov tohto mariánskeho sviatku vzbudzuje zvedavosť. Prečo Snežná? Prečo si Cirkev začiatkom augusta pripomína práve sneh? Odpoveď nás zavedie do Ríma a k jednej starej tradícii, ktorá je spätá s Bazilikou Santa Maria Maggiore.

Podľa nej žil v Ríme v 4. storočí zámožný manželský pár, ktorý nemal deti a túžil svoj majetok venovať Bohu. Prosili Pannu Máriu, aby im ukázala, čo majú urobiť. V noci zo 4. na 5. augusta sa mala Panna Mária zjaviť vo sne im aj pápežovi Libériovi a oznámiť, že miesto, na ktorom má byť postavený chrám na jej počesť, označí nezvyčajným znamením. Podľa tradície sa ráno objavil sneh a práve tam bolo vyznačené miesto budúceho chrámu. S touto udalosťou sa neskôr spojila Bazilika Santa Maria Maggiore a odtiaľ pochádza aj titul **Panna Mária Snežná**, pod ktorým si ju osobitným spôsobom uctieva tu v Breze.

Keď pápež František v roku 2024 slávil v Bazilike Santa Maria Maggiore liturgiu tohto sviatku, položil zaujímavú otázku: **Je toto znamenie iba folklórom, peknou spomienkou na starú tradíciu, alebo nám môže povedať niečo aj o našom živote s Bohom?** Pápež povedal, že sneh môžeme chápať ako obraz **Božej milosti. Božia milosť je krásna, Božia milosť je nezaslúžená a Božia milosť je nepredvídateľná.**

Po prvé, Božia milosť je krásna. Keď v bežnom živote povieme o niekom, že je krásny človek, často tým vôbec

nemyslíme jeho tvár alebo vonkajší vzhľad. Poznáme ľudí, ktorí možno nie sú ničím nápadní, a predsa je nám v ich blízkosti dobre. Je v nich pokoj. Dobrota. Láskavosť. Dokážu počúvať, dokážu odpustiť, dokážu povzbudiť. Niekedy stretneme starého človeka, ktorého tvár nesie stopy rokov, námahy i utrpenia, a predsa cítime, že pred nami stojí krásny človek. Odkiaľ prichádza takáto krása? To je krása, ktorá rastie zvnútra.

A práve takto sa môžeme pozrieť na Pannu Máriu. Keď k nej prichádza anjel Gabriel, evanjelium nám nepovie nič o jej vonkajšom vzhľade. Anjel ju osloví úplne inak: „**Raduj sa, milosti plná.**“ Toto je Máriina krása. Je naplnená Bohom. Dovolila Bohu, aby jej život naplnil svojou prítomnosťou. Je krásna tým, čo v nej vykonal Boh. Poznáte pieseň: Celá krásna si Mária...

Možno je to veľmi aktuálne posolstvo aj pre nás. Žijeme vo svete, ktorý nás neustále presviedča, že musíme dobre vyzerieť, byť úspešní, výkonní, obdivovaní. Veľa energie venujeme tomu, ako pôsobíme navonok. Dnešný sviatok nám však kladie inú otázku: **Aký som zvnútra?** Som dnes pokojnejším človekom ako pred rokom? Je vo mne viac trpezlivosti? Viem ľahšie odpustiť? Som menej tvrdý voči druhým? Dokážem sa viac tešiť z dobra druhého človeka? Je vo mne viac Boha? Pretože práve toto je krása, ktorú v nás vytvára milosť.

Po druhé, Božia milosť je nezaslúžená. Toto je možno jedna z najťažších vecí, ktoré sa vo vzťahu s Bohom učíme. Od detstva sme totiž zvyknutí na jednoduchú logiku: keď niečo urobíš, niečo za to dostaneš. Dieťa sa učí a dostane známku. Človek pracuje a dostane mzdu. Keď si chce niečo

kúpiť, musí zaplatiť. Za výkon prichádza odmena. A niekedy si túto logiku nevedomky preniesieme aj do vzťahu s Bohom. Modlím sa, chodím do kostola, snažím sa byť dobrý, a tak by mi Boh mal za to niečo dať.

Lenže Božia milosť nefunguje ako obchod. **Boh nás nemiluje ako odmenu za to, že sme dobrí. Boh nás miluje prvý.** Na začiatku kresťanstva nie je ľudský výkon, ale Boží dar. Na začiatku nie je veta: „Bože, pozri sa, čo všetko som pre teba urobil.“ Na začiatku je úžas človeka, ktorý si uvedomí: „**Bože, čo všetko si urobil ty pre mňa!**“

A opäť sa môžeme pozrieť na Máriu. Keď v Magnifikate premýšľa nad svojím životom, nehovorí: Pozrite sa, čo všetko som dokázala. Hovorí: „**Veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný.**“ V tejto jednej vete je ukrytá celá Máriina spiritualita. Ona vie, že jej život je dar. Vie prijímať. Vie sa nechať obdarovať.

Možno práve toto potrebujeme od nej nanovo objaviť. My niekedy vieme pre Boha veľmi veľa robiť, ale ťažšie nám ide dovoliť Bohu, aby niečo urobil v nás. Chceme mať svoj život pod kontrolou, chceme všetko zariadiť, zvládnuť, vyriešiť. A potom príde chvíľa, keď zistíme, že nie všetko máme vo svojich rukách. Práve tam sa môže začať jedna z najkrajších modlitieb človeka: **Pane, potrebujem ťa.** Nemám ti čo ponúknuť ako platbu. Prichádzam s prázdnyimi rukami. Ale verím, že ty ich môžeš naplniť.

A možno by sme dnes na odpuste mohli objaviť aj jednoduché slovo, ktoré na Božiu milosť odpovedá najlepšie: **d'akujem.** Ďakujem za život. Ďakujem za vieru. Ďakujem za ľudí, ktorých si mi dal. Ďakujem za dobro,

ktoré som dostal a ktoré som si vôbec nezaslúžil. Ďakujem aj za veci, ktoré som už dávno začal považovať za samozrejmosť. Človek, ktorý objaví milosť, sa postupne stáva človekom vd'ačnosti.

A napokon **po tretie, Božia milosť je nepredvídateľná.** Možno práve táto vlastnosť milosti je pre nás najnáročnejšia. My máme radi istotu. Máme kalendáre, diáre, termíny a plány. Chceme vedieť, čo bude zajtra, o mesiac, o rok. Je správne plánovať a zodpovedne myslieť na budúcnosť. Ale Boh sa nikdy celý nezmesť do nášho kalendára. Niekedy vstúpi do života spôsobom, s ktorým sme vôbec nepočítali.

Stačí sa pozrieť na Máriu v Nazarete. Mladé dievča, zasnúbené s Jozefom, má pred sebou svoju predstavu života. A zrazu prichádza anjel a oznamuje jej niečo, čo úplne prekračuje jej plány: „**Počneš a porodiš syna.**“ Mária nerozumie všetkému. Dokonca sa pýta: „Ako sa to stane?“ A to je veľmi dôležité. Viera neznamená nemať otázky. Viera znamená, že aj so svojimi otázkami dokážem zostať pred Bohom.

Mária napokon vysloví jednu z najväčších viet celého Svätého písma: „**Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.**“ Nepovedala: Už všetkému rozumiem. Nepovedala: Presne viem, ako sa bude môj život vyvíjať. Povedala: **Dôverujem ti.**

A toto poznáme aj z vlastného života. Koľko vecí dopadlo inak, než sme si kedysi predstavovali. Niektoré dvere sa zatvorili a otvorili sa iné. Stretli sme ľudí, s ktorými sme vôbec nepočítali, a zmenili náš život. Prišli udalosti, ktoré

sme si nevybrali. Niekedy sme prosili Boha o jednu vec a odpoveď prišla úplne iným spôsobom. A niekedy až po rokoch pochopíme, že Boh nás viedol aj cestami, ktoré by sme si sami nikdy nevybrali.

Preto nepredvídateľnosť milosti neznamená, že Boh koná chaoticky. Znamená, že **Boh vidí ďalej ako my**. My vidíme dnešok, on vidí celú cestu. My vidíme zatvorené dvere, on už vidí tie, ktoré sa otvoria. My vidíme otáznik, on pozná pokračovanie príbehu. Viera preto nie je istota, že všetko pôjde podľa môjho plánu. Viera je dôvera, že aj keď môj plán prestane fungovať, **Boh neprestal byť Bohom**.

Drahí bratia a sestry, z dnešného odpustu si teda nemusíme odnieť veľa myšlienok. Stačia nám tri: **Božia milosť je krásna, nezaslúžená a nepredvídateľná**.

Je **krásna** – preto prosme Pána, aby robil krásnym predovšetkým naše vnútro. Aby bolo v nás viac pokoja, dobroty, odpustenia a lásky.

Je **nezaslúžená** – preto sa učme prijímať život s vdáčnosťou a častejšie povedať Bohu jednoduché: **Ďakujem**.

A je **nepredvídateľná** – preto sa učme spolu s Máriou dôverovať aj vtedy, keď nerozumieme všetkému a keď sa náš život vyvíja inak, než sme si predstavovali.

Možno práve toto je najkrajšie posolstvo Panny Márie Snežnej pre nás. Mária nebola ženou, ktorá mala všetky odpovede. Bola ženou, ktorá **dala Bohu priestor**. Keď Boh prišiel, prijala ho. Keď nerozumela, dôverovala. Keď prišla skúška, zostala verná. A keď sa neskôr pozrela na svoj

život, mohla povedať: „**Veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný.**“

Kiež by sme raz pri pohľade na svoj vlastný život dokázali povedať to isté. Nie: všetko som zvládol, všetko som si zariadil a všetko išlo podľa mojich predstáv. Ale s pokorou, úžasom a vdáčnosťou: **Veľké veci mi urobil Pán.**

A na záver urobme to, čo urobil pápež František v Bazilike Santa Maria Maggiore pri slávení sviatku Panny Márie Snežnej. Obrátil sa k zhromaždeným veriacim a pozval ich, aby spoločne vzývali Máriu ako **Svätú Bohorodičku.**

Urobme to dnes aj my tu v Breze. Ja poviem: „**Svätá Bohorodička**“ a vy všetci odpovedzte: „**Oroduj za nás!**“

Svätá Bohorodička!

Oroduj za nás!

Ešte raz:

Svätá Bohorodička!

Oroduj za nás!

A teraz tretíkrát, spoločne a s dôverou:

Svätá Bohorodička!

Oroduj za nás!